

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Benedicti XIV. ab initio Pontificatus usque ad
Annum 1746

Luxemburgi, 1752

LXXIV. Ecclesiæ Papiensi perpetuo unitur Archiepiscopatus Amasiensis in
partibus Insidelium: aliaque privilegia confirmantur, & respective
conceduntur. 15. Feb.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74696](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74696)

Officialibus, sive Ministris absque mora, unacum aliis septuagintaquinque Ducatis similibus in eorum promotione hujusmodi debitis, & assignatis, ut præfertur, solvi, & consignari debere, sine ullo pariter quorumcumque Jurium Camera Apostolica debitorum, & solvendorum præjudicio, eadem auctoritate Apostolica perpetuò itidem statuit, & ordinavit; & aliàs, prout in ejusdem Pauli, & utriusque Clementis Prædecessorum prædictorum literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, uberiùs continetur.

Pontifex, ex paritate rationis, idè servari jubet cum Magistris Cœremoniarum.

§. 3. Nos considerantes quinquaginta Ducatorum auri hujusmodi dictis Magistris Cœremoniarum de numero participantium, & viginti quinque Ducatorum parium Magistris non participantibus, post obitum Cardinalium, ut præfertur, debitorum, ac per defunctorum hæredes solvendorum exactionem pari modo difficilem reddi, præsertim si ipsos Cardinales extra Statum Ecclesiasticum, & ultra Montes, debitum naturæ persolvere contigerit, & causas, propter quas secundodictus Clemens suas literas prædictas favore dictorum Officialium, & Ministrorum edidit, etiam pro eisdem Magistris Cœremoniarum existere; ac proinde hisce incommodis consulere cupientes, motu simili, ac ex certa scientia nostra, ut quinquaginta Ducatos Magistris Cœremoniarum de numero participantium, & viginti quinque Ducatos, qui post obitum singulorum Cardinalium eisdem Magistris Cœremoniarum de numero non participantium, per hæredes defunctorum, juxta memoratarum Pauli, & primodicti Clementis Prædecessorum prædictorum literarum formam & dispositionem, solvendi, & consignandi erant, deinceps a singulis Cardinalibus in sua ad Cardinalatus honorem promotione per se, seu eorum Agentes, ipsis Magistris Cœremoniarum de numero participantium, unà cum centum & duodecim Ducatis similibus, & de numero non participantium unà cum aliis trigintasex Ducatis similibus, in eorum promotione debitis & assignatis, ut præfertur, absque mora, & ulla tergiversatione solvi, & consignari debeant, sine ullo pariter quorumcumque Jurium Camera Apostolica debitorum, & solvendorum præjudicio, eadem auctoritate, tenore præsentium, perpetuò itidem statuimus, & ordinamus.

Executores deputat.

§. 4. Injungentes propterea dilectis Filiis ejusdem S. R. E. Collegii Cardinalium moderno, & pro tempore existenti Camerario, necnon Causarum Curie Camera prædictæ Generali Auditori, quatenus infra mensem, a die promotionis dictorum Cardinalium computandum, etiamsi ipsi Cardinales nondum, ut supra dictum est, Romam venerint, per Collegii prædicti Depositarium, vel aliàs, prout melius expedire videbitur, centum sexagintaduos Magistris Cœremoniarum de numero participantium, & sexagintaunum Ducatos auri de Camera hujusmodi, Magistris Cœremoniarum de numero non participantium præfatis, quibusvis appellationibus, subterfugiis, & cavillationibus remotis, persolverent, & etiam cum effectu faciant; ac summarium, & expeditum jus illis administrent, omnibusque remediis opportunis sibi benevisis, etiam cum invocatione brachii sæcularis, cogant, & compellant: Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ memoratus Paulus, ac Clementes prædicti Prædecessores in eorum respectivè literis prædictis voluerunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 14. Febr. 1743.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 15. Februarii 1743. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Pro D. Cardinali Passione
Cajetanus Amatus.

Ecclesia Papiensi perpetuò unitur Archiepiscopatus Amasensis in partibus Infidelium; aliæque privilegia confirmantur, & respectivè conceduntur.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

AD supremam equidem Apostolicæ hujus Sanctæ Sedis, cujus servituti Pastorum Princeps JESUS CHRISTUS Nos imbecillitatis nostræ confcios per ineffabilem bonitatem suam mancipare dignatus est, auctoritatem, providentiamque pertinere intelligimus, ut non solum decora, privilegia, prærogativas, immunitates, & exemptiones, quibus aliàs legitime concessis singula Ecclesiæ pacificè fruuntur, confirmare, & augere studeamus, verum etiam opportunam, salutaremque, ad bene constitutum, Apostolicisque legibus præscriptum Ecclesiasticæ Disciplina ordinem in suo pristino decore retinendum, conservandumque, si quo pacto per longas temporum vices immutari contigisset, operam nostram conferre satagamus.

Exordium.

§. 1. Quoniam autem Cathedralis Ecclesia Papiæ, quæ olim Ticinum dicta est, non tam vetusta antiquitatis, Longobardorum Regum Sedis, & tot Sanctorum Antistitum pietate, literis, ac Martyrio insignium splendore, quam ipsa amplitudine, & omnimoda in populos sibi subiectos jurisdictione, inter præcipuas Italiæ Ecclesias semper exitit, factum est, ut innumera propemodum privilegia cum latifundiis fortunis, aliisque amplissimis juribus, Romani Pontifices, Imperatores, Reges Longobardorum, aliique Principes eidem Ecclesiæ, ejusque Antistitibus indulserint; Eapropter tot sanè privilegia cum decoribus, prærogativis, dignitate, auctoritate, immunitatibus, exemptionibusque conjuncta, ac toties comprobata, atque confirmata iisdem Antistitibus, qui Apostolicæ huic Sanctæ Sedi immediatè subiecti sunt, Pallii certè usus, ac jus Crucem more Archiepiscoporum ante se gestandi, album equum conscendendi, jus à dextris in Conciliis Generalibus Summo Romano Pontifici assidendi, jus denique, quod etiam admirans refert clar. mem. Cæsar Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Baronius, ut quotiescumque Ticinensis Episcopus vocaret ad Synodum Archiepiscopos Mediolanensem, & Ravennatensem, cum Suffraganeis, venire omninò deberent; hæc non immeritò exposcerent, ut eandem Cathedralem Ecclesiam, exigentibus etiam eximii Venerabilis Fratris Francisci ejusdem Cathedralis Papiensis Episcopi, in tuendis Ecclesiæ Papiensis, ipsi spirituali connubio junctæ, juribus egregiè meriti virtutibus, in Archiepiscopatum erigeremus.

Ecclesiæ Papiensis prærogativa novis decorebus augeri merentur.

Quæ transmissa

Cl. Pertergor. &c.

§. 2. Verum Nos, quibus nihil est antiquius, quam ut Venerabilem Ecclesiarum antiquitatem stabilem custodiamus, æquum, nec novum esse ducimus, si eidem Ecclesiæ Cathedrali Papiensi, ejusque Antistiti pro tempore existenti aliquem titulum Archiepiscopi Ecclesiæ Archiepiscopalis in partibus Infidelium sitæ tribuamus, Archiepiscopalemque Ecclesiam hujusmodi ipsi Papiensi Ecclesiæ uniamus: & incorporemus: Ita enim fiet, ut eidem Episcopo Papiensi tot privilegiis munito, & Archiepiscopali dignitate adaucto, debitus locus, & honor in quibusvis Ecclesiasticis, & Sæcularibus Confessibus deferatur.

Pontificis consilium.

§. 3. Hinc est, quod Nos, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine,

Archiepiscopatum Amasensis in partibus Infid. ipsi perpetuò unit.

tenore

tenore presentium, Archiepiscopalem Ecclesiam Amasia, quae Helenoponti Metropolis Turcarum Tyrannidi subiecta, quoad nomen honorem saltem conservari meretur, eidem Cathedrali Ecclesiae Papiensi unimus, & incorporamus, ac perpetuis futuris temporibus unitam, & incorporatam esse, ac fore declaramus, statuimus, decernimus, & ordinamus, itaut non modo idem Venerabilis Frater Franciscus Papiæ Episcopus, sed quicumque pro tempore in Episcopali Papiensi Cathedra ipsi successerit, una simul nuncupetur, inscribatur, & sit Archiepiscopus Amasiensis, & Episcopus Papiensis, cum omnibus, & singulis iuribus ratione tum Episcopali Ecclesiae Papiensis, tum Archiepiscopalis Ecclesiae Amasiensis ad ipsum respectivè spectantibus; Nec propterea eundem Archiepiscopum, & Episcopum, ad Archiepiscopalem Ecclesiam prædictam Amasia, donec ab Infidelibus detinebitur, accedere, & apud eam personaliter residere minime teneri.

§. 4. Præterea volumus, & mandamus, ut idem Episcopus Papiensis, & Archiepiscopus Amasiensis, deinceps semper, ut antea, memorata Apostolica Sedi immediatè subiectus intelligatur, nec iuxta Concilii Tridentini decretum, & Concilii Romani à fel. record. Benedicto PP. XIII. Prædecessore nostro celebrati, præscriptionem, sibi Metropolitanum, quem hæcenus non eligit, imposterum eligere teneatur; nec Cause quacumque Civitatis, & Diocesis Papiensis ad quemvis, iure appellationis, nisi ad Apostolicam Sedem prædictam, deferantur.

§. 5. Denique statuimus, ac declaramus, eundem Franciscum modernum Episcopum Papiensem, tenore presentium, abque ulla alia declaratione, sive Apostolicarum Literarum expeditione, re ipsa Archiepiscopum Amasiensem esse, ac fore, & nuncupari posse, ac debere: ipsius verò pro tempore Papiensi Ecclesiae præfata præficiendis Antistitibus, toties, quoties præfici contigerit, per easdem Apostolicas sub Plumbo pro Papiensi Ecclesia expediendas literas, titulum Archiepiscopi Amasiensis conferri debere, facta semper unionis, & incorporationis huiusmodi mentione; quem sanè titulum Archiepiscopi Amasiensis ita unitum, & incorporatum esse, ac fore volumus ac præcipimus Episcopo Papiensi pro tempore existenti, ut quicumque Papiensis Episcopus, si ipsum ab Ecclesia Episcopali Papiensi ad aliam Episcopalem Ecclesiam transferri evenerit, relicto Archiepiscopi Amasiensis titulo, alium alterius Archiepiscopalis Ecclesiae titulum ab Apostolica Sede præfata impetrare, & obtinere debeat.

§. 6. Decernentes easdem presentes literas, & in eis contenta quacumque, etiam ex eo, quod quicumque cuiusvis status, gradus, ordinis, conditionis, præminentia, vel dignitatis, seu aliàs specifica, & individua mentione, & expressione digni, in præmissis quomodolibet jus, vel interesse habentes, seu habere prætendentes, iisdem præmissis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, intimati, aut auditi fuerint; tametsi suorum Indultorum, vel privilegiorum vigore, consentire, seu vocari, citari, intimari, & audiri semel, vel pluries quoquomodo debuissent, aut ex alia quacumque iudicia, privilegiata, & rationabili, ac etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessariò exprimenda foret, causa, occasione, colore, prætextu, titulo etiam oseroso, & capite etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, ullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam maximo, substantiali, essentiali, formali, aut incogitato defectu notari, impugnari, infringi,

invalidari, retractari, rescindi, in controversiam revocari, ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperiitionis Oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratia remedium intentari, vel impetrari, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concessio quempiam in Iudicio, vel extra illud uti, seu se juvare nullatenus posse; Sed easdem presentes literas, & in eis contenta quacumque, semper firma, valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac eidem Francisco Archiepiscopo, & Episcopo, & suis pro tempore Successoribus in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari; Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesiae Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliove quoslibet quacumque præminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 7. Non obstantibus præmissis, & quatenus opus sit, quacumque Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula in contrarium præmissorum quomodolibet edita, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon dictarum Ecclesiarum Ecclesiarum etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis prærogativis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indulgitiis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro sufficienti eorum derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores presentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbum infertis habentes, illis aliàs in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè, ac plenissimè, & amplissimè derogamus, ac derogatum esse volumus, caterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xv. Februarii MDCCLIII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Pro D. Card. Passioneo.
Gajetanus Amatus.

Concionatoris Apostolici munus Ordini Fratrum Minorum Sancti Francisci Cappuccinorum perpetuò addicitur.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

INCLYTUM Fratrum Minorum Sancti Francisci Cappuccinorum nuncupatorum Ordinem, dum in Minoribus quidem essemus, ea, qua par erat, veneratione prosequeremur: in hac verò Sacrosancti Apostolatus specula constituti, majoribus Apostolica nostræ caritatis, benignitatisque testimoniis completi gestimus; considerantes maximè, quanta, & quam luculenta Christiana pietatis, & reli-

Derogationes.

Dat. die 15.
Febr. 1743.

LXXV.

Pontificis studium erga Ordinem FF. Minorum Cappucc.

giose

Eandem sub immediata S. Sedi subiectione confirmat, etiam quoad causarum appellationes, &c.

De forma expediendi Literas Ap.

Quid in casu translationis.

Clausula de perpetuo literarum vigore, sublata &c. irritum &c.